

"Uppgivenhet"

V7 26-06-2022

De Daniel J. Meyer

Personatges

Inge: 28-30 ANYS. *Ha de semblar nòrdica.*

Tarik: 18-24 anys.

Ivan: 18-20 anys

Petar: 13-14 anys

ESCENA 1

L'Inge entra al públic a la sala. Els parla un a un i els acompanya al seu lloc.

Inge.- Välkommen. Benvinguts. Bienvenidos. Welcome. Estic realment molt contenta de poder donar-vos la benvinguda. Normalment ho fem de forma automàtica, o sense cap mena de contingut però, de veritat, vull que em mireu als ulls... sense pressa, i que entengueu que això que dic és cert. I que a partir d'ara teniu a algú en qui confiar.

Mira a tot el públic. Somriu.

Inge.- Ara sí. Välkommen. Benvinguts. Bienvenidos. Welcome. Estic realment molt contenta de poder donar-vos la benvinguda. De veritat, estic aquí per vosaltres.

El Tarik es troba entre el públic i els hi comenta.

Tarik (a públic).- M'encanta aquest moment de presentació. Tot i que ja ho he viscut moltes vegades, m'entusiasma veure qui es presentarà, qui serà el coordinador o...

Inge (per sí mateixa. Respira profundament).- Tranquil·la

Tarik.- ¡Oh! Coordinadora. Molt millor.

Inge.- Em dic Inge, i tot i que ja us he donat la benvinguda, ara us la dono de forma oficial i no ja de forma personal. Aquest centre de recepció està concebut per posar-vos les coses més fàcils. Sé que molts de vosaltres no domineu l'idioma i per això també som aquí. Aleshores si hi ha algú que no m'estigui entenent del tot, demano que aixequi la mà -tot i que si no m'esteu entenent no sabreu què és el que he dit-. Però si algun amic, algun conegut, algú que us doni confiança dels que teniu al vostre costat, o algú que noteu que no està entenent res... doncs que...

Tarik.- Perdona, però crec que ell no t'està entenent...

Inge (A un del públic).- Hola. Do you understand me? Sprechen Sie Deutsch?

(Esperar fins que, a qui s'ha dirigit l'Inge contesti)

Tarik.- Em referia a ell. (Assenyala a l'Ivan)

Ivan.- My name is Ivan. Sorry... I do not understand you very well.

Petar.- Perdoneu però no parla l'idioma. L'entén una mica però no el parla. Jo puc traduir-l'hi després. Em dic Petar, ell és el meu germà i es diu Iván. Si vol continuar...

Inge.- Gràcies (*Li somriu*)

Petar.- Me hace gracia escucharte hablar en inglés.

Ivan.- Ya... pero ya te lo he explicado.

Inge.- Doncs, com us deia, estem aquí per ajudar-vos a integrar-vos, donar-vos eines per aprendre a desenvolupar-vos en aquesta societat, ensenyar-vos l'idioma i fer-vos aquesta...

Tarik (*parlant a la vegada. S'ho sap de memòria*).-
...ensenyar-vos l'idioma i fer-vos aquesta arribada una mica més fàcil.

Petar.- Perdoni però no he entès el final. Estava parlant (*Fa un gest cap a on està el Tarik*)

Inge.- Gràcies Tarik (*li somriu*). Perdona Petar. Deia que volem fer-vos aquesta arribada una mica més fàcil i que estem aquí per ajudar-vos.

Petar.- Gràcies.

Inge.- Vaig a buscar els horaris de les activitats. Així que si us plau, quedeu-vos un moment aquí. Així us els dono i comencem... demà mateix.

Tarik s'apropa a Petar.

Tarik.- No ho has escoltat perquè parlàveu entre vosaltres. No vagis de llest. Entesos?

Ivan.- He is my little brother. Do not tell him how to behave. Clear?

Tarik.- No parlo anglès. Què diu?

Petar.- Que li agradaria que fóssiu amics, ja que aquí no en té i sembles divertit.

L'Ivan el mira. En Petar somriu i el Tarik també ho fa.

Tarik.- No ha dit això. Però no tinc cap altre remei que creure't. Sóc el Tarik, de Bòsnia, tot i que la meva família ve d'Afganistan.

Petar.- Jo sóc en Petar, també de Bòsnia. I ell és l'Ivan.

Ivan.- Serbis.

Petar.- Som de família sèrbia. D'origen serbi. Però vam néixer a Bòsnia, a un poble Serbi, de Bòsnia... però on hi havien serbis i bosnians. Quin lio! (*riu*)

Es queden l'Ivan i en Tarik mirant-se en silenci.

Torna l'Inge a l'escenari.

L'Ivan li dona la mà al Tarik. En Tarik s'ho mira, i li agafa la mà.

Inge.- Ja sóc aquí. Si us plau, agafeu-ne un cadascú. En tinc en diferents idiomes...

L'Inge va donant uns papers a cadascú del públic amb un planning amb activitats per a fer.

Ivan (a en Petar).- Pregúntale que debemos hacer para tener un sitio donde dormir.

Petar.- Senyoreta Inge. El meu germà voldria saber quan ens diran on dormirem avui.

Inge.- *I'll tell you later. Do not worry. We have time.*
Ara us demano que ompliu el formulari amb les activitats que us agradaria fer.

Tarik (A públic).- I què se suposa que he de posar. Mai no ho sé. Crec que ja les he fetes totes.

La qüestió és que em deixen seguir venint i a mi em diverteix. Bueno... divertir-se no és la paraula correcta però m'entreté. I vull tenir el nivell C... 2. M'agrada recordar la sensació de quan vaig arribar.

La veritat... és per això que vinc. I em deixen seguir venint a canvi de que ajudi com a col·laborador en algunes tasques que decideixi el o la coordinadora.

M'agrada veure com arriba la gent, i més la gent de la meva edat: plens de esperança i il·lusions. Clarament es decebran però... de moment tenen aquell... com es diu... ímpetu, i em fa sentir ple a mi també.

L'Inge recull els papers.

Inge.- Gràcies. Ara que ja heu omplert el formulari amb les activitats que fareu -moltes amb mi que serè la vostra tutora o persona d'acompanyament o com vulgueu dir-me-, vindrà una assistenta social que us ajudarà amb el tema de l'allotjament, beques, i ajuts. Gràcies, benvinguts i fins demà.

L'Inge se'n va.